

Tùy bút
Chủ đề: Tình đồng đội, đồng nghiệp
Tác giả: Bác sĩ Vĩnh Chánh

ĐỂ NHỚ MỘT ĐÀN ANH KÍNH MẾN

Kính Anh

Những năm đầu mới về Nam Cali, em có phần e dè khi được mời tham dự các buổi họp bỏ túi với các niên trưởng và đại sư huynh trong Quân Y Nhảy Dù. Sự ngập ngừng ấy cũng có lý, vì trước khi về Cali, em chưa một lần tham dự chính thức bất cứ một sinh hoạt của Gia Đình Mũ Đỏ, ngoại trừ vài lần gặp hai bác sĩ đàn anh Tô Phạm Liệu và Dương Duy Sử tại Tiểu Bang Louisianana, mà cũng vì em không xuất thân từ Quân Y Hiện Dịch như đa số quý anh mà lại từ Trung Tập nhảy đại vào QYND. Sau một vài lần gặp Anh, chính nhờ những lời nói nhỏ nhẹ thân tình, thái độ cởi mở không cách biệt và giọng nói Miền Nam dễ mến của Anh, em mới từ từ cảm nhận mình khắng khít dần với QYND, dù là thuộc loại đàn em út. Cũng chính Anh không cho em kêu Anh bằng Niên Trưởng mà đơn giản Anh thôi – cho “gần và thân hơn”, như Anh từng nói. Từ đó, nhóm nhỏ QYND Little Saigon gồm có Anh, BS. Nguyễn Văn Cơ, BS. Phạm Gia Cồn và em, thỉnh thoảng gặp nhau cà phê ăn trưa, năm sáu lần trong năm, khi chỉ với nhau, khi để đón tiếp các bạn xa gần, hoặc cùng nhau tham dự Tân Niên của chi hội Gia Đình Mũ Đỏ Nam CA, hay đến chia sẻ niềm vui với Gia Đình Hoàng Hạc của chương môn Phạm Gia Cồn. Biết vợ chồng em thường đi chung với nhau, Anh hay nhắc khéo “nhớ đem bà đi chơi luôn”. Thật dễ thương.

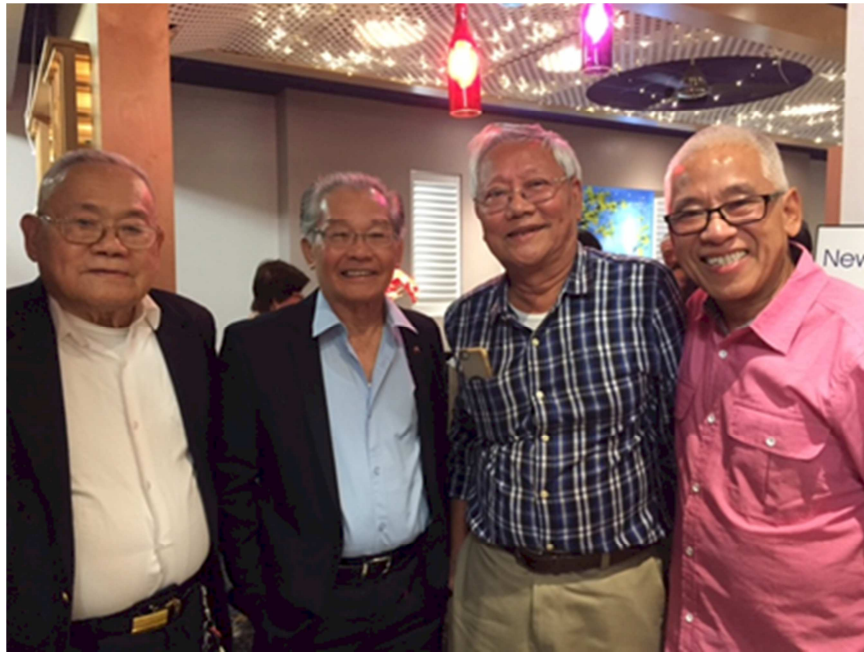

**** Từ trái qua phải: BS. Bùi Thiệu, NS Nguyễn Văn Y, BS. Hoàng Cơ Lân, Tướng Ngô Quang Trưởng, BS. Trần Tấn Phát, DS...**

Tình thân của nhóm nhỏ QYND càng ngày càng tăng dần theo thời gian. Mỗi lần gặp Anh, Anh hay kể cho nghe những chuyện chinh chiến xa xưa, những bạn cũ mà anh còn nhớ vanh vách tên tuổi hay những nhân vật nổi tiếng danh thơm. Ngoài ra, em chưa bao giờ nghe Anh khoe khoang về cá nhân mình, hay nói về những điều không hay không tốt về người khác. Và đó là một đặc điểm mà em rất kính phục Anh.

Thêm một đức tính đẹp của Anh mà em muốn nhắc đến. Đó là sự khiêm tốn khi nói về mình. Mãi khi Anh vừa mất, nhìn vào bản tóm lược lý lịch nghề nghiệp, em hết hồn, mới biết Anh thuộc khóa 7 bộ lão QYHD, tốt nghiệp năm 1960, tình nguyện gia nhập QYND, là y sĩ liên tục trong nhiều năm cho các Tiểu Đoàn 8, 6, 7 Nhảy Dù, kể luôn cả Tiểu Đoàn 1 Nhảy Dù. Không những Anh tu nghiệp sớm sửa về Chemical Warfare năm 1962 tại US Chemical Corps School, tại Fort McClellan, Alabama, Hoa Kỳ, rồi du học lần thứ hai về chuyên môn giải phẫu cột sống tại Toronto và Montreal, Canada, từ 1969–1971, mà Anh còn đỗ ECFMG năm 1969 khi còn ở Việt Nam. Qua chiều dài của 15 năm phục vụ trong quân ngũ, Anh lần lượt giữ nhiều nhiệm sở, như BS. Giải Phẫu Tổng Quát tại TYV Cộng Hòa, Chỉ Huy Trưởng QYV Đỗ Vinh, Chỉ Huy Trưởng TYV Duy Tân, Đà Nẵng, trong thời kỳ Biến Loạn Miền Trung, rồi, Chỉ Huy Trưởng BV Tê Liệt Vững Tàu, QYV Trần Ngọc Minh... Có lần, em vô cùng ngạc nhiên khi nghe anh thoáng nhắc qua những năm tù cải tạo với CS sau 30 tháng 4, 1975.

Đến Hoa Kỳ muộn qua chương trình HO, Anh thấm mệt với những trọng trách trong quá khứ, đồng thời phần nào chịu ảnh hưởng từ những chấn thương không chảy máu của tù đầy, và dù Anh đã đậu USMLE part I và II, Anh nhẹ nhàng buông trôi, không nuôi tiếc, không ngó lui, khi biết mọi cố gắng của mình cũng không qua được số mệnh.

**** Từ trái sang phải: quý BS Trần Tấn Phát, Bùi Thiệu, Dương Thiện Đồng, em út Vĩnh Chánh**

Đề từ đó, Anh thư thả khiêm nhường sống, chấp nhận một cuộc đời an bình, để tìm thấy hạnh phúc đơn giản cho chính mình và gia đình. Nhìn Anh ung dung lái chiếc xe màu trắng cũ mà lòng em chùn lại, thương Anh. Kính phục Anh.

Anh Phát mến, trong một sáng của tháng 9, 2016, nhóm QYND mình tiếp đón mũ đỏ DS. Nguyễn Mậu Trinh, tình anh em thật vui nhộn, đã giúp em soạn viết bài “Tôi Đi Nhảy Dù”, nhất là sau khi biết Anh từng nhảy dù biểu diễn trên sông Hương ở Huế. Nay em xin sao lại, gởi Anh đọc phần mở đầu nhé:

“Gần nửa thế kỷ, tuy có nhiều cơ hội thôi thúc để viết những dòng chữ này, nhưng tôi vẫn chưa dứt khoát cho đến một buổi sáng ngồi uống cà phê với nhóm đàn anh QYND. Những tâm tình từ đàn anh MĐ DS. Nguyễn Mậu Trinh, tuy có khả năng không bị trưng tập vì con một nhưng anh vẫn tòng quân, và còn xin đăng cho được vào QYND vì muốn... “quậy”. Đàn anh MĐ BS. Phạm Gia Cồn rót thêm những khoái cảm “đi mây về gió” của nhảy dù điều khiển; đàn anh MĐ DS. Mai Minh Chí lại khuấy động trí nhớ mọi người có mặt với những mẫu chuyện đời lính ND khi anh theo đại đội Quân Y ND hành quân với Lữ Đoàn tác chiến. Rồi MĐ BS. Trần Tấn Phát, thuộc hàng tiền bối 7 túi, tình cờ nhắc lại niên trưởng đã từng nhảy dù biểu diễn trên Sông Hương ở Huế trong đầu thập niên 60, bày tỏ khoái cảm khi cánh hoa dù bung lơ lửng trên trời nhìn xuống thấy hàng ngàn người đứng dọc hai bên bờ sông đang chiêm ngưỡng, và sau đó được đón tiếp nồng

hậu do phái đoàn quân dân cán chính gồm cả sự hiện diện của nhóm nữ sinh trường ĐK tại Circle Sportif. Tôi vội lên tiếng ‘có tiểu đệ đứng dưới say sưa nhìn các đại huynh biểu diễn nhảy dù hồi đó’. Về lại khung trời kỷ niệm của mes vertes années, thời gian cuối thập niên 50 và đầu thập niên 60, tôi không hề bỏ sót lần nào khi có biểu diễn nhảy dù trên sông Hương”.

****Từ trái sang phải: Mai Minh Chí, Nguyễn Mậu Trinh, Trần Tấn Phát, Phạm Gia Cồn, Vĩnh Chánh và vợ.**

Tháng 9, 2019, nhóm 4 người chúng mình cùng nhau đứng ra tổ chức Đêm Hội Ngộ QYND tại Little Saigon, một ngày sau ngày Đại Hội Gia Đình Mũ Đỏ. Anh giành phần chụp hình, một chuyện mà ai cũng biết anh thích làm, và giao những công việc cho là quan trọng cho BS. Cơ, BS. Cồn và em. Nhưng sự kiện Anh từ chối nói lời chào đón quan khách cùng các bạn thân niên trong QYND cho em có cảm tưởng Anh đang thật sự xa dần những spotlights của đời, chủ ý mang ngọn nến trách nhiệm chuyển qua thế hệ trẻ hơn. Vài tuần sau đó, trong một tiệc mừng sự thành công của đêm Hội Ngộ QYND tại Seafood Cove, anh cười cười nói “chắc lần này là lần cuối QYND họp mặt đông đủ như thế này”. Phải chăng định mệnh an bài. Vì đó cũng là lần cuối em gặp Anh.

****Quý BS. Trần Tấn Phát và Trần Đức Tường,
ngày Hội Ngộ QYND 2019.
Cả hai đều có Bằng Nhảy Dù Điều khiển.**

Vài lần trong cả năm 2020, vì hiện tượng Covid, chúng mình không gặp nhau được. Em có email thăm hỏi Anh, Anh cho biết Anh “cố thủ” tại nhà và tình trạng sức khỏe vẫn bình thường. Cuối năm 2020, BS. Cơ cũng có ĐT cho Anh nhưng không được trả lời. Rồi tin Anh mất đến thật bất ngờ khi BS. Phạm Anh Dũng loan báo trên nhiều diễn đàn thân hữu. Lòng em cảm nhận sự mất mát, càng thấm thía hơn khi đọc lời chia buồn cùng chia sẻ tình cảm về Anh, trên các diễn đàn thân quen hay qua emails, texts, hay ngay cả qua điện thoại với em, của những bạn hữu thâm niên, thân thiết lâu đời, những đồng đội cũ, như quý BS. Nguyễn Thượng Vũ, Nguyễn Thanh Bình, Đặng Vũ Bái, Dương Duy Sử, Tôn Thất Sơn, Trần Văn Thuận (Houston, bạn đồng khóa YK với Anh), NT. Hoàng Ngọc Khôi, NT. Vũ Khắc Niệm, NT. Nguyễn Văn Cơ, BS. Đinh Hà, Nguyễn Ngọc Khôi, Nguyễn Quốc Hiệp, Đại tá Hoàng Cơ Lâm, Đích Thân Trần Đức Tường, BS. Đường Thiện Đồng, Nguyễn Văn Hiền, Phạm Gia Cồn, Phạm Ngọc Khuê (cùng làm việc với Anh tại BV Tê Liệt), Trần Tuấn Nghị, quý DSND: Nguyễn Ngọc Bình, Nguyễn Mậu Trinh, Mai Minh Chí, Nguyễn Q. Toàn, BS. Nguyễn Đức Mạnh (kể về kinh nghiệm học với Anh về vũ khí hóa học trong khóa Tham Muu Trung Cấp tại trường Quân Y), Lê Phước Một (Y Tá Trưởng của Anh), và vân vân... Thật là thấm thía. Và đáng trân quý!

Anh Phát kính mến, em từng đọc ở đâu đó câu “Đời người sinh ra như một tờ giấy trắng... khi chết cũng hoàn lại một tờ giấy trắng”. Đúng vậy, cuộc đời như một Gam nhiều màu sắc khác nhau, thay đổi theo tuổi đời, theo sự cảm nhận hỷ nộ ái ố, vui buồn, hoan lạc, hạnh phúc, trách nhiệm, thành đạt, phong độ, sự nghiệp thăng quan tiến chức, lo sợ, buồn giận, chán chường, bất lực, tuyệt vọng, hy vọng, bất chấp, chấp nhận... Trắng, hồng, cam, vàng, đỏ, xanh, tím, đen, nâu, lam, ô liu... riêng rẽ hay xen lẫn nhau, quện vào nhau, vờn với nhau, tan loãng vào nhau... cùng nhau biến hóa cho cuộc đời trở thành một bức tranh thủy mặc tuyệt vời. Trắng hoàn lại trắng là cuộc đời của “Bụt” Trần Tấn

Phát. Nay Anh nằm xuống, bao bọc trong một màu trắng không sắc không hương của cõi Thiên An vĩnh cửu.

Đang tâm sự cùng Anh gần đoạn cuối thì BS. Phạm Anh Dũng gửi đến cho xem PPS Anh làm nền phần hình ảnh cho bản nhạc “Buổi Chiều Nhớ” của Mạc Vũ Phạm Gia Cồn.

<https://www.youtube.com/watch?v=IAZvDuVgUHK>

Em liên tưởng ngay đến tài chụp hình, làm video, PPS mà Anh rất giỏi hi tech qua thời gian làm việc kỹ thuật viên điện toán tại ĐH Sanddleback College, Mision Vieo. Và công Anh giúp thành lập diễn đàn cho gia đình QYND.

Bên ngoài mưa liên tục, trời lạnh hắt, lại được thưởng thức một bản nhạc về mưa thì không còn gì tệ tái hơn. Nhất có đoạn “Mưa thấm ướt lòng đau, mưa rơi trong lòng nhớ – nhớ người mãi không nguôi”. Như gợi nỗi nhớ đến Anh.

Giờ đây, thấy chằng Anh màu khói lam xuất hiện đây đó trong chiều tà từ các xóm làng Miền Nam nơi anh từng lớn lên?! Hãnh diện không Anh khi Anh từng một ngày Mũ Đỏ là một đời Mũ Đỏ?! Khoái cảm không Anh khi giữa trời xanh mây trắng mà không phải là gió nhưng Anh đã ngạo nghễ đường mây với chiếc dù điều khiển trên lưng!... Để giờ đây, giữa không gian vô hạn của tiệc nuối, Anh đã lưu lại dấu giày của một Thiên Thần Mũ Đỏ, của một chiến sĩ cho Tự Do, của một bác sĩ tận tụy lương tâm, của một người bạn chân tình dễ mến, của một niên trưởng hiền hòa đáng kính. Trong sự tiếc nuối và niềm thương mến vô vàn của bao đồng nghiệp, bạn thân và huynh đệ.

Cầu xin hương hồn Anh sớm siêu sanh tịnh độ.

Em Vĩnh Chánh

Ngày 23, tháng Giêng, 2021

